

Konkurrenskommissionen
Box 5625
114 86 STOCKHOLM

Fråga om Haninge kommuns avtal om konferenslokaler med Folkets hus i Haninge omfattas av det s.k. hyresundantaget i LOU

Nämnden för offentlig upphandling (NOU) utövar tillsyn över den offentliga upphandlingen enligt 7 kap. 9 § lagen (1992:1528) om offentlig upphandling (LOU).

NOU har den 16 november 2005 mottagit en skrivelse från Konkurrenskommissionen som önskar få klarlagt om Haninge kommuns avtal med Folkets hus i Haninge omfattas av det s.k. hyresundantaget som framgår av 5 kap. 1 § 2 st. 1 p. LOU.

Sammanfattning av NOU:s bedömning

Avtalsförhållandet mellan kommunen och Folkets hus omfattar en liten del tjänster som i sig, vid en tillräcklig omfattning, normalt skall upphandlas enligt LOU. I det aktuella ärendet ger nyttjanderätten till lokalerna kombinerat med kringtjänsterna dock avtalet en karaktär av avtal om nyttjanderätt till fast egendom. NOU anser således, vid en samlad bedömning utifrån vad som framkommit i ärendet om avtalets utformning och dess faktiska syfte och tillämpning, att avtalet inte i sådan omfattning avser tjänster att det skall upphandlas enligt LOU. NOU anser vidare att avtalets huvudsakliga innebörd inte är att tillförsäkra kommunen konferenstjänster som skulle ha upphandlats enligt LOU.

Bakgrund

Av det aktuella avtalet framgår att Haninge kommun (kommunen) skall kunna disponera vissa angivna konferenslokaler i Folkets hus för löpande avrop till ett garanterat minimibelopp om 800 000 SEK per år. Avtalet är formulerat som ett hyresavtal avseende hyra av lokaler och avser sex sammanträdesrum. Vid nyttjande upp till ett värde av 800 000 SEK avräknas olika fastställda

belopp benämnda hyra, beroende på konferenslokalens storlek och nyttjande per hel- eller halvdag. För nyttjande upp till 1 200 000 SEK betalar kommunen ytterligare vederlag per tillfälle. För nyttjande till en total kostnad per år överstigande 1 200 000 SEK utgår inget ytterligare vederlag. Sammanträdesrummen skall kunna disponeras måndag till fredag mellan kl. 08.00 och 17.00. Vid avrop från kommunen senast 14 dagar i förväg skall Folkets hus garantera att kommunen varje vecka måndag till fredag kan disponera minst ett rum för 10-20 personer samt minst ett rum för 20-70 personer. I övrigt skall kommunen få disponera rum i den utsträckning de finns att tillgå. I avtalet förbinder sig Folkets hus att modernisera de tekniska installationerna i sammanträdeslokalerna.

Konkurrenskommissionen beskriver att förfarandet förutom rätten att disponera lokalerna även omfattar kringtjänster i form av möblering, tillgång till teknisk konferensanläggning - innefattande overhead, whiteboardtavla med direktutskrift till papperskopior, diaprojektorer och storskärmsvideo - städning, reception med konferensservice, tillgång till fax och internet samt att det i anslutning till konferensrummen finns en cafeteria med serveringsmöjligheter.

Kommunen har i ett yttrande över Konkurrenskommissionens skrivelse och efter frågor från NOU anfört bl.a. följande.

Kommunen har behov av sammanträdes- och konferensutrymmen utanför de utrymmen som kommunen disponerar i egna lokaler och Folkets hus ligger centralt i Haninge ca 200 meter från kommunhuset med goda kommunikationer. Kommunen har ett intresse av att medverka till att föreningslivet får tillgång till verksamhets- och möteslokaler. Dessa upplåtelser sker under kvällstid och skulle kommunen inte hyra lokalerna skulle det troligen medföra att Folkets hus verksamhet avvecklas till nackdel för föreningslivet.

Kommunens förvaltningar har från januari till november 2006 vid 146 tillfällen nyttjat en stor lokal som rymmer 70 deltagare och vid 304 tillfällen nyttjat en mindre lokal som rymmer högst 20 personer. Av kringtjänsterna har under denna period dataprojektor använts 25 gånger, högtalare 34 gånger och TV/video 23 gånger till en total summa om 9 450 kr inklusive mervärdesskatt. Lunch har arrangerats vid ca 55 av de totalt 450 tillfällena. Huvudregeln är att de anställda själva bekostar lunch och lokalerna upplevs inte som en extern konferensanläggning utan som ersättningslokaler i avsaknad av sammanträdesrum i kommunhuset.

Sammanträdesrummen har traditionell konferensmöblering, en vit tavla, ett blädderblock, overhead samt pappersblock och pennor. Något annat ingår inte i upplåtelsen. Behövs ytterligare utrustning beställs det särskilt vilket redovisats ovan. Åtagandet att modernisera de tekniska installationerna avsåg att utrusta lokalerna med bredband och s.k. datakanon.

Kommunen anser att avtalet avser hyra enligt hyreslagen. Ett möblerat sammanträdesrum är att anse som en lägenhet och del av hus i hyreslagens mening. Det finns inte något krav på att nyttjandet ska omfatta viss minsta tid. Hyreslagens krav på en exklusiv rätt att använda respektive lokal bör anses uppfyllt. Även i blandade avtal då avtalet omfattar andra moment än upplåtelse av lägenhet har hyreslagens bestämmelser ansetts tillämpliga. De kringtjänster som Folkets hus tillhandahåller är relativt få till antalet och har utnyttjats i mycket begränsad utsträckning. Folkets hus fakturor för lokalerna är exklusive mervärdesskatt. Kringtjänsterna faktureras inklusive mervärdesskatt.

Rättslig bakgrund

Av 5 kap. 1 § 2 st. 1 p. LOU framgår att bestämmelserna i 5 kap. inte skall tillämpas i fråga om anskaffning av eller nyttjanderätt i vad form som helst till fastighet, byggnad eller annan egendom som utgör fast egendom eller tillhör till fastighet eller byggnad eller rättigheter av nu nämnt slag.

Nyttjanderätt till fast egendom definieras och regleras i svensk lagstiftning i huvudsak i Jordabalken (JB). Den grundläggande regleringen framgår av 7 kap. JB. Därutöver finns ett flertal specifika nyttjanderätter till fast egendom definierade, såsom hyresavtal (12 kap.), arrendeavtal (9-11 kap.), tomträtt (13 kap.). Nyttjanderätt till fast egendom finns även reglerad i vissa speciallagstiftningar, såsom i bostadsrättslagen och lagarna om gravrätt och vägrätt.

I det gamla tjänstedirektivet liksom i det nya direktivet för den klassiska sektorn förklaras hyresundantaget med att avtal om förvärv eller hyra av fast egendom eller rättigheter till sådan är av särskild karaktär och att det därför är olämpligt att tillämpa upphandlingsregler i sådana fall.¹

Denna typ av transaktioner omfattas inte heller av några andra regler i LOU, såsom t.ex. 6 kap. vilket framgår av rättsfallet RÅ 1998 ref. 16. Regeringsrätten bedömde i målet ett avtal mellan en kommun och en tennisklubb om hyra av två banor för idrottsändamål och gymnastik måndag-fredag kl. 8-16. Regeringsrätten ansåg tjänsterna falla in under hyresundantaget.

Av EG-domstolens praxis framgår att undantagsbestämmelser skall tolkas restriktivt och att det är den som åberopar undantaget som skall visa att det är tillämpligt.²

¹ Beaktandesats 10 och artikel 1 a iii till direktiv 92/50/EEG och beaktandesats 24 och artikel 16 i direktiv 2004/18/EG.

² Om strikt tolkning och bevisbördan vid åberopat undantag se bl.a. C-199/85 Kommissionen mot Italien, C-328/92 Kommissionen mot Spanien, C-57/94 Kommissionen mot Italien, C-318/94 Kommissionen mot Tyskland, C-126/03 München Nord och de förenade målen C-20/01 och C-28/01 Bockhorn och Braunschweig.

NOU:s bedömning

Frågan är om det aktuella avtalet kan bedömas utgöra ett avtal om nyttjanderätt till fast egendom i vad form som helst, vilket är undantaget från LOU:s tillämpning, eller köp av konferenstjänster som skall upphandlas enligt LOU. Avgörande för denna bedömning är avtalets faktiska innehåll, inte hur det benämns.³ Det är enligt NOU:s uppfattning avtalets syfte och utformning som får visa vad som är dess huvudsakliga innebörd.

Hyra eller annan nyttjanderätt

Den nyttjanderätt som i första hand skulle kunna vara aktuell i ärendet såsom undantagsgrundande enligt 5 kap. 1 § 2 st. 1 p. LOU är hyresrätt. Hyresrätt definieras i 12 kap. 1 § JB vari anges att detta kapitel avser avtal, genom vilka hus eller delar av hus upplåts till nyttjande mot ersättning. Detta gäller även om lägenheten upplåtits genom tjänsteavtal eller avtal i anslutning till sådant avtal. I 3 st. definieras lokal som annan lägenhet än bostadslägenhet.

För det första behöver bedömas om avtalet i egentlig mening kan anses utgöra ett hyresavtal i hyreslagens mening (JB 12 kap.). I rättsfallet NJA 2001 s 10 har Högsta domstolen bedömt ett avtal inte vara hyresavtal. I målet var de omtvistade platserna som det aktuella avtalet gällde inte klart lokaliserade och de kunde – under fortlöpande hänsynstagande till båda parternas intressen och önskemål – bl.a. variera inom en och samma fastighet. De element av lokalupplåtelse som kunde anses ha ingått i avtalet var således av obestämd karaktär. Högsta domstolen yttrade i målet bl.a. följande om bedömningen av hyresavtal:

”Vid hyresavtal förutsätts i allmänhet att vad som uthyrs är klart definierat och lokaliserat, och detta vare sig det rör sig om ett hus, en lägenhet eller en annan lokal. Vissa undantag från kravet på lokalisering kan emellertid förekomma utan att avtalet förlorar sin karaktär av hyresavtal. En upplåtelse av ett lätt utbytbar utrymme av viss storlek, t.ex. en garageplats eller ett förvaringsutrymme, kan sålunda under vissa förhållanden anses som ett hyresavtal även om nyttjanderätten inte gäller en bestämd plats och placeringen av det uthyrda utrymmet i viss utsträckning kan variera under avtalstiden.”

Utgångspunkten i det nu aktuella avtalet är inte att kommunen har varaktigt rätt till en eller flera lokal(er) utan att kommunen vid behov meddelar detta till Folkets hus. De aktuella konferenslokalerna är klart lokaliserade till Folkets hus men kan variera från gång till gång. Folkets hus avgör vilken eller vilka lokal(er) kommunen kan få tillgång till. Kommunens tillgång till lokaler är begränsad genom krav på förbokning med 14 dagars varsel. Tillträdet till lokalerna är dessutom dagligen begränsat i tiden. Det i ärendet aktuella avtalet är ett intermittert avtal som inte ger sådan exklusiv nyttjanderätt som känne-

³ Detta framgår i EG-domstolens dom i ”Scala-målet” mål C-399/98, som får tolkas så att det inte spelar någon roll hur ett kontrakt kallas i den nationella rätten, utan vad det verkligen reglerar.

tecknar ett hyresavtal. Ett hyresavtal kännetecknas vidare normalt av att ett avtalat belopp (hyran) utgår periodiskt utan anknytning till huruvida hyresgästen den aktuella dagen utnyttjat sin förfoganderätt till fastigheten eller del därav. Avtalsförhållandet har snarare hotelliknande drag för vilka hyreslagstiftningen normalt inte tillämpas. Vad Högsta domstolen yttrat i NJA 2001 s 10 om utbytbara utrymmen ter sig inte tillämpligt på det aktuella avtalet. Dessa skäl talar mot att avtalet kan kvalificeras som ett hyresavtal i hyreslagens mening.

Vid sådan oklarhet kvarstår i andra hand att bedöma om avtalet kan anses omfatta någon annan nyttjanderätt till fast egendom. Genom avtalet ges kommunen en rätt att nyttja konferenslokalerna. Nyttjanderätt till fast egendom regleras generellt i 7 kap JB. I doktrinen framgår att det förekommer andra partiella nyttjanderätter till fast egendom som inte kan kvalificeras som hyresrätt eller någon annan särskilt definierad nyttjanderätt till fast egendom:

”Det är tydligt att nyttjanderätter som avser en icke-exklusiv nyttjanderätt knappast kan falla under JB:s bestämmelser om arrende och hyra, just av skälet att arrende och hyra innebär att nyttjanderättshavaren vid dessa avtalstyper har en rätt att ensam disponera lägenheten (området för arrenderätten eller hyresrätten). Bestämmelserna om nyttjanderättshavarens exklusiva nyttjanderätt vid dessa avtalstyper är nämligen tvingande. Kan de av naturliga skäl inte tillämpas bör heller inte JB:s bestämmelser vara tillämpliga. En hel del av dessa partiella nyttjanderätter har liten ekonomisk betydelse, t.ex. rätten att sätta upp en försäljningsautomat för godis eller preventivmedel på en husvägg, eller att sätta upp en parabolantenn på grannens tak. En del andra kan ha större betydelse, t.ex. rätten att dra ledningar för kabel-TV, telefon eller el på en fastighet – eller, för att ta det senaste exemplet, att sätta upp mobiltelefonantennerna på husväggarna och taken i tätorter. Övervägande skäl talar emellertid för att sådana rättigheter bör beaktas som nyttjanderätter i JB:s mening och därmed falla under JB:s reglering på samma sätt som rätt att ta naturtillgångar.”⁴

Av ovanstående får anses framgå att avtalet reglerar ett rättsförhållande som innebär någon form av nyttjanderätt till fast egendom enligt JB. För hyresundantagets tillämplighet har det inte någon avgörande betydelse om en nyttjanderätt till sammanträdeslokalerna är ett hyresavtal eller ett avtal om annan nyttjanderätt till fast egendom.

Hyresundantagets tillämplighet

Undantagen i 5 kap. 1 § LOU får inte användas i andra sammanhang än de av lagstiftningen avsedda. Även vid avtal som innehåller flera delar, där endast en mindre del av avtalsinnehållet skall upphandlas enligt LOU, måste den upphandlande enheten tillämpa LOU för hela upphandlingen. Ett avtal om anskaffning av tjänst kan inte undantas från LOU:s tillämpning bara till följd av att detta kombineras med eller ingår i t.ex. ett hyresavtal eller en försäljning. Detta framgår av bl.a. RÅ 1998 not 44 i vilket det uttalas att LOU

⁴ Bertil Bengtsson och Anders Victorin, Hyra och annan nyttjanderätt till fast egendom, Norstedts juridik, femte upplagan 1997, sid. 253.

är tillämplig på en överenskommelse om tvättserviceavtal som ingått i ett avtal om överlåtelse av fastighet, maskiner och inventarier, lager m.m.⁵.

NOU har i ett tidigare ärende, som rörde verksamhet i en simhall, yttrat sig kring hyresundantagets tillämpning⁶:

”Det är enligt NOU:s uppfattning avtalets syfte och utformning som får visa vad som är dess huvudsakliga innebörd. Rena hyresavtal, arrenden och liknande avtal om förvärv av eller nyttjanderätt till fast egendom eller byggnad är enligt 5 kap. 1 § LOU undantagna från lagens tillämpning. Bestämmelsen får dock inte tolkas så att ett avtal som tryggar utförande av en tjänst enligt 5 eller 6 kap. LOU kan undantas från lagens tillämpning med hänvisning till att avtalet innehåller vissa inslag av anskaffning av eller nyttjanderätt till fastighet eller byggnad.”

I ärendet konstaterade NOU följande:

”Även om det finns vissa inslag av en hyressituation anser NOU att det huvudsakliga syftet med avtalet varit att förhindra en minskning av antalet besökare i simhallen. Detta skulle ske genom anskaffandet av en utomstående leverantör av noga bestämda tjänster, varor och byggtreprenader. /---/Samtliga dessa beståndsdelar skulle i ett paket eller var för sig upphandlas enligt tillämpliga bestämmelser i LOU.”

NOU har tidigare även uttalat sig avseende frågan om en annan typ av blandade kontrakt i ett tillsynsärende⁷. I ärendet som gällde en fråga om undantag för köp av finansiella tjänster enligt 5 kap. 1 § 2 st. 4 p. LOU anfördes följande:

”NOU kan acceptera att själva avtalet om emission, köp, försäljning och överföring av värdepapper samt till dessa knuten rådgivning kan omfattas av undantagsbestämmelser i LOU. Av [den upphandlande enhetens] frågningsunderlag kan emellertid inte utläsas att merparten av de beskrivna tjänsterna utgör sådana 'finansiella tjänster i samband med utgivning eller omsättning av värdepapper och andra finansiella instrument'. Direktivet 92/50/EEG och LOU får enligt NOU:s uppfattning inte tolkas så att en upphandling som innehåller olika typer av tjänster i sin helhet kan undantas från upphandlingsreglernas tillämplighet på grund av ett inslag av tjänster vilka inte omfattas av regelverket. [Den upphandlande enhetens] upphandling omfattar en så väsentlig andel av tjänster, vilka inte är undantagna, att upphandling av dessa omfattas av LOU.”

I flera hyresavtal och andra nyttjanderättsavtal till fast egendom som upphandlande enheter ingår förekommer således även viss reglering av vad avtalsparterna skall eller inte skall tillhandahålla i övrigt inklusive reglering av vissa tjänster åt motparten. Ju fler tjänster som utförs åt en upphandlande enhet och ju mer en upphandlande enhet styr motpartens verksamhet utöver det renodlade nyttjanderättsförhållandet, desto mer talar enligt NOU:s mening för att avtalet skall betraktas som ett avtal om anskaffning av tjänster som skall föregås av en upphandling enligt LOU.⁸ När avtalet omfattar en väsentlig andel av tjänster som skall upphandlas enligt LOU och det

⁵ Jfr. även NOU:s dnr. 2003/0276-26.

⁶ NOU:s dnr. 1996/0212-26.

⁷ NOU:s dnr. 1999/0210-29.

⁸ Jfr bl.a. NOU:s dnr. 1996/0212-26 och dnr. 2003/0276-26.

huvudsakliga syftet är att tillgodose ett behov som enligt LOU skall upphandlas kan hyresund-antaget inte tillämpas. Storleken av kringtjänsterna i relation till kommunens tillgång till lokalerna i Folkets hus måste därför övervägas.

Vanligt vid konferensanläggningar är att uthyraren åtar sig att utföra tjänster i form av kringarrangemang utöver tillhandahållandet av själva konferenslokalen, såsom öppethållande av café med servering, att arrangera måltider som frukost, lunch och middag, samt att tillhandahålla övernattning/logi etc. Ett åtagande av Folkets hus att på fastställda villkor utföra sådana tjänster skulle enligt NOU:s bedömning innebära att avtalet skulle upphandlas enligt 6 kap. LOU (B-tjänst 17, hotell- och restaurangtjänster). I det nu aktuella avtalet finns inga sådana kringåtaganden från uthyrarens sida uttryckta. Folkets hus åtar sig dock uttryckligen att modernisera de tekniska installationerna i sammanträdeslokalerna. Av vad som framkommit i ärendet är lokalerna sedvanligt möblerade och utrustade för att genomföra konferenser. Konkurrenskommissionens beskrivning om vilka kringtjänster som erbjuds härrör från vad Folkets hus vanligen erbjuder enligt sin webbsida.

Avgränsningsproblemet vid bedömningen av hyresundantagets tillämplighet enligt LOU kan möjligen jämföras med de bedömningar som görs i mervärdesskatterättsliga sammanhang. Mervärdesskatt är liksom offentlig upphandling en EG-rättslig angelägenhet som är harmoniserad genom direktiv.⁹ I detta sammanhang förekommer likartade situationer där nyttjanderätt till fast egendom sammanblandas med utförande av tjänster. Mervärdesskatt utgår vid utförande av tjänster men inte vid hyra av/nyttjanderätt till fast egendom.¹⁰ Gränssnittet för när ett avtalsförhållande skall anses innebära utförande av tjänst eller hyra/nyttjanderätt till fast egendom är relativt väldefinierad i det harmoniserade mervärdesskatterättsliga regelverket. I målet C-284/03 Temco Europe SA, anför EG-domstolen att det vid bedömning av frågan om ett uthyrningsavtal eller ett annat avtal föreligger ska prövas huruvida avtalen, såsom de tillämpas, huvudsakligen innebär att lokaler eller utrymmen i fastigheter passivt ställs till förfogande mot ett vederlag, som fastställs utifrån avtalstiden eller huruvida dessa avtal i stället innebär ett tillhandahållande av en tjänst som kan klassificeras annorledes.

Exempel finns, i svensk mervärdesskatterättslig praxis, på avgränsningen mellan rent nyttjande av konferenslokal vilket är befriat från mervärdesskatt och konferensarrangemang, i vilket nyttjandet av lokalen kombineras med en rad tjänster på ett sådant sätt att nyttjandet av lokalen ses som underordnat och paketet i sin helhet betraktas som en mervärdesskattepliktig tjänst. I en

⁹ Rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

¹⁰ Upplåtelse av rättigheter till fastighet undantas enligt 3 kap. 2 § 1 st. mervärdesskattelagen (1994:200) (ML) från mervärdesskatteplikt. En rad avsteg från undantaget finns i 3 kap. 3 § ML. Bl.a. undantas inte enligt i 4 p. rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet samt upplåtelse av campingplatser och motsvarande i campingverksamhet. Undantaget från skatteplikt avser i princip transaktioner, vars huvudsakliga innebörd är att upplåtaren ställer fastigheten eller del därav till rättighetsinnehavarens förfogande (prop. 1989/90:111 s. 196).

nyligen avkunnad dom¹¹ ansåg Regeringsrätten att en lokalupplåtelse i ett sammansatt konferensarrangemang endast vara ett medel för att på bästa sätt tillhandahålla den efterfrågade tjänsten avseende arrangemanget. De kringliggande tjänsterna bestod i huvudsak av personal som tar emot i reception och lämnar praktisk information, personal som bistår med administrativa göromål, teknisk utrustning för extern kommunikation, uppkoppling med dator, kopieringsmöjligheter, att lokalerna anpassas efter behov och är utrustade med omfattande teknisk utrustning såsom AV-teknik samt att det tillhandahålls förtäring, förfriskningar, kaffe, lunch och eventuellt middag.¹²

När antalet kringliggande tjänster inte är så omfattande ses å andra sidan tillhandahållande av konferenslokal som nyttjanderätt av fast egendom som inte är mervärdesskattepliktig. Viss analogi bör mot ovanstående redogörelse kunna göras med mervärdesskatterätten vid bedömning av hyresundantaget i LOU. Vid en motsvarande bedömning i upphandlingssammanhang måste de omkringliggande tjänsterna rimligen vara relativt perifera. Går det att klart åtskilja prestationerna ska det i första hand göras, men det är inte alltid möjligt.

Såsom det i ärendet aktuella behovet har beskrivits är nyttjandet av fast egendom det huvudsakliga syftet och det klart överordnade behovet. Det faktiska nyttjandet och behovet av kringtjänster har en begränsad betydelse och omfattning. Vad som framkommit om kringtjänsterna kan inte anses ge avtalet en sådan karaktär att dess huvudsakliga innebörd avser utförande av konferenstjänster.

Avtalsförhållandet mellan kommunen och Folkets hus omfattar en liten del tjänster som i sig, vid en tillräcklig omfattning, normalt skall upphandlas enligt LOU. I det aktuella ärendet ger nyttjanderätten till lokalerna kombinerat med kringtjänsterna dock avtalet en karaktär av avtal om nyttjanderätt till fast egendom. NOU anser således, vid en samlad bedömning utifrån vad som framkommit i ärendet om avtalets utformning och dess faktiska syfte och tillämpning, att avtalet inte i sådan omfattning avser tjänster att det skall upphandlas enligt LOU. NOU anser vidare att avtalets huvudsakliga innebörd inte är att tillförsäkra kommunen konferenstjänster som skulle ha upphandlats enligt LOU.

Härmed avslutar NOU ärendet.

¹¹ Regeringsrättens dom den 27 mars 2007 i mål nr 5213-06.

¹² Se för andra mervärdesskatteärenden även RA 2005 not 68 om "Sidewalk workstations" där nyttjandet av möblerade fastighetsutrymmen ansågs underordnat tillhandahållandet av tjänsten "arbetsplats med internetuppkoppling". Jfr även EG-domstolens mål C-275/01 Sinclair Collis där upplåtelse av rätten att placera cigarettautomater i en lokal ansågs innebära en tjänst och inte nyttjanderätt till fast egendom.

Beslut om utformningen av detta yttrande har fattats vid nämndssammanträde den 23 augusti 2007, i vilket deltog kammarrättslagmannen Lisbeth Edlund, ordförande, kommersrådet Bengt Agild, vice ordförande, chefsjuristen Dan Holke, teknologie doktorn Börje Hed, upphandlingsansvariga Lisbeth Johnson, verkställande direktören Anna Lefevre Skjöldebrand och förbundsjuristen Eva Sveman. Beslutet fattades i närvaro av NOU:s kanslichef Margareta Hentze efter föredragning av jur.kand. Mattias Åkerlund. Yttrandet expedieras i enlighet med föredragandens förslag jämte ändringar enligt direktiv som lämnats vid beslutstillfället.

NÄMNDEN FÖR OFFENTLIG UPPHANDLING

Mattias Åkerlund

Kopia:
Haninge kommun